

ΙΣΤ΄

Ἡ ἴδρυσις τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐνώσεως. Διοικητικὸν Συμβούλιον 31ον

Ἰανουάριος 1971—Δεκέμβριος 1971

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ 1971 καὶ μετὰ τὸν καθιερωμένον ἑορτασμὸν τῆς εἰσόδου τοῦ νέου ἔτους διὰ τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας, ὅστις λαμβάνει χώραν τὴν 8ην Ἰανουαρίου, μετὰ τῆς ἰδίας καὶ ἔτι μεγαλύτερας συρροῆς συναδέλφων καὶ κεκλημένων, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀφιερῶται καὶ πάλιν εἰς τὰς προσπάθειάς του. Ὁ ἐπιστημονικὸς τομεὺς τῆς Ἐνώσεως, ὅστις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρουσίασεν ἀξιόλογον δραστηριότητα καὶ ἀκμὴν καὶ ὅστις, διὰ τὴν πρόοδόν του, δὲν ἔχει ἄμεσον τὴν ἐξάρτησιν ἐκ τῆς κρατικῆς βοήθειας, ἀπορροφεῖ ἔτι περισσότερον τὰς φροντίδας τῆς Διοικήσεώς της.

Εἶναι γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν 3ετίαν ἡ Ἐνωσις ἔχει πολὺ προοδεύσει ἐπὶ τῆς κατευθύνσεως αὐτῆς καὶ περιβάλλεται ὑπὸ γενικῆς ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἐν λόγῳ δραστηριότητά της, κατέχουσα ἤδη πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν κλαδικῶν ὀργανώσεων. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐκτίμησις καὶ ἀναγνώρισις δὲν περιορίζεται μόνον μεταξὺ τοῦ κύκλου αὐτῶν, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ἀνώτατα μορφωτικὰ Ἰδρύματα καὶ Κέντρα Ἐρεῦνης, ἅτινα ἐπιδιώκουν ἤδη τὴν μετ' αὐτῆς συνεργασίαν διὰ τὰ θέματα ἐπιστημονικῆς μελέτης καὶ προβολῆς.

Πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τῆς τοιαύτης συνεργασίας, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐνώσεως ἀποφασίζει, ἀρχομένου τοῦ 1971, τὴν ἴδρυσιν ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκχώρησιν εἰς αὐτὴν τῆς φροντίδος καὶ τοῦ χειρισμοῦ τῶν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἐπιστημονικῶν χημικῶν θεμάτων. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αὐτὴν, ἥτις ἂν καὶ ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς Ἐνώσεως, προβλέπεται νὰ διαμορφωθῇ ὑπὸ μορφὴν ἐπιστημονικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας, μὲ ἐνδεχομένην τὴν ἐν καιρῷ ἀνεξαρτητοποίησίν της, ἀποφασίζεται ὅπως ἀντιπροσωπευθοῦν τὰ ἀνώτατα ἰδρύματα καὶ κέντρα, δι' ἐκπροσώπων παρὰ τῶν ἰδίων ὀριζομένων. Πρώτη καὶ κυριωτέρα ἀποστολὴ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ φροντίς τῆς ἐκδόσεως χημικοῦ περιοδικοῦ, συντασσομένου εἰς τὰς βασικὰς ξένας γλώσσας, μὲ κυρίαν ἀποστολὴν τὴν παρουσιάσιν εἰς τὸν διεθνή κύκλον τῆς ἑλληνικῆς ἐρευνητικῆς δραστηριότητος.

Οὕτως, ἀρχομένου τοῦ ἔτους, ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται καὶ ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν τῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Φυσικοχημείας καὶ προϊσταμένου τοῦ ἀντιστοίχου Κέντρου Ἑρεύνης τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἑρευνῶν Γ. Καραγκούνη μὲ συμμετοχὴν τῶν ἐξῆς: Καθηγητοῦ Δ. Κατάκη τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Καθηγητοῦ Δ. Γιαννακουδάκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Καθηγητοῦ Δ. Θεοδωροπούλου τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, Καθηγητοῦ Κ. Σάνδρη τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου, Θ. Τσατσᾶ τοῦ Κ.Π.Ε. «Δημόκριτος», Ὑφηγητοῦ Γ. Κουμούλου, Ἀδ. Δερλερέ, Γεν. Τεχν. Διευθυντοῦ Ἐταιρίας Λιπασμάτων καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλη. Πέραν τοῦ νέου περιοδικοῦ, τοῦ ὁποίου μελετᾶται ἡ ἔκδοσις, ἐγκαινιάζεται παρὰ τῆς ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τρίτη σειρά ὀμιλιῶν-συζητήσεων, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Ε. Ι. Ε. ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, πρὸς παρουσίας, κατὰ τομεῖς, τοῦ ἐρευνητικοῦ ἔργου τῶν διαφόρων ἰδρυμάτων ἐκ μέρους τῶν φορέων τῶν ἢ καὶ τῶν μεμονωμένως ἐργαζομένων ἐρευνητῶν.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀναγνώρισις τῆς Ἐνώσεως βεβαιοῦται καὶ ἀπὸ ἄλλας συνεργασίας, ὡς ἡ διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» παρουσίας τῆς ὀμιλίας τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Λ. Ζέρβα, τῆς γενομένης κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν αὐτῆς, τῆς 30.12.1970, καὶ ἡ ὀμιλία, εἰς τὴν σειρὰν συνεργασίας μετὰ τοῦ Ἰδρύματος Εὐγενίδου, τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Βάρβογλη ὑπὸ τὸν τίτλον «παλιοὶ καὶ νέοι δρόμοι στὴν ἐπιστήμη» (20.1.1971).

Τὸ ἔτος 1971 εἶναι τὸ ἑορταστικὸν τῆς 150ετηρίδος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας καὶ ἡ Ἐνωσις μετέχει εἰς τὰς ἑορτὰς διὰ προκηρύξεως διαγωνισμῶν πρὸς συγγραφὴν ἱστορικῶν μελετῶν ἐπὶ τριῶν θεμάτων, τῶν ἐξῆς: τῶν πυρομαχικῶν τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821, τῆς διατροφῆς τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῆς καλλιέργειας καὶ γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς Χώρας κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ.

Τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1971 λαμβάνουν χώραν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ ἀπὸ καιροῦ ἤδη λειτουργοῦντος Πανεπιστημίου Πατρῶν καὶ ἡ Ἐνωσις ἀντιπροσωπεύεται εἰς αὐτὰ διὰ τοῦ Προέδρου τῆς.

Τὸ θέμα τοῦ ἐλέγχου τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν, τὸν ὁποῖον διεκδικοῦν παραλόγως οἱ γεωπῶνοι, ὀχυρούμενοι ἀπὸ τὸ δημοσιευθὲν περίεργον σχετικὸν Ν. Διάταγμα καὶ τὸ θέμα τῆς νομοθετικῆς προστασίας τοῦ χημικοῦ ἐπαγγέλματος, τὸ ὁποῖον ἐγένετο γνωστὸν κατόπιν τῆς ἀκαίρου δημοσιεύσεως ἐν τῷ τύπῳ τοῦ ἐν σχεδίῳ εὕρισκομένου διατάγματος τούτου, προκαλοῦν δημοσιογραφικὸν θόρυβον ὑποκινούμενον ἀπὸ τοὺς ἀρμολίους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων καὶ τῶν Φαρμακοποιῶν. Τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα ἀντικρούει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ι. Κανδήλης, δι' ἄρθρων του καὶ ἐπιστολῶν, καταχωριζομένων εἰς τὸν «Οἶκον. Ταχυδρόμον», εἰς τὴν «Ἐστίαν», εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Κόσμον» καὶ ἄλλα ἡμερήσια φύλλα καὶ ἐπίσης εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά».

Διὰ τὸ πάντοτε μελετώμενον σχέδιον Νόμου περὶ χημικῶν πραγματοποιεῖται τὴν 13ην Ἰανουαρίου νέα σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Κ. Κυπραίου.

ου. Σημειοῦται ἤδη ποιά τις πρόοδος, ἀπὸ πλευρᾶς διατυπώσεως τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου, καὶ ἐπαναλαμβάνονται διαβεβαιώσεις περὶ ἐπιλύσεως τοῦ θέματος. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον θέτει ἐπίσης, κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτήν, τὸ ζήτημα τῆς μετατροπῆς τῆς Ἐνώσεως εἰς Χημικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ τὸ θέμα τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς.

Διὰ τὸ συνταξιοδοτικόν, κατόπιν τῆς μὴ ἐμφανίσεως εἰσέτι τοῦ πάντοτε μελετωμένου παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἤδη ἀπὸ τετραετίας, γενικοῦ συνταξιοδοτικοῦ κώδικος, ἡ Ἐνωσις προβαίνει εἰς διάβημα ὑπὲρ ἀμέσου ἐκτάκτου ἐνισχύσεως τῶν δυσπραγούντων ἀπομάχων χημικῶν, τῶν τόσον πενιχρῶς ἐπιδοτουμένων ἐκ μέρους τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦ TEAX.

Ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐτησίας Γεν. Συνελεύσεως καὶ πρὸς προπαρασκευὴν αὐτῆς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καλεῖ τὴν 15ην Φεβρουαρίου εἰς σχετικὴν μετ' αὐτοῦ κοινὴν σύσκεψιν τὰ στελέχη τοῦ κλάδου. Μέλη παλαιῶν διοικήσεων, ἐκπροσώπους τοπικῶν καὶ κλαδικῶν συλλόγων κ.λ., ἐν συνόλῳ 55. Ἀντικείμενον αὐτῆς ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀπόψεων ἄστινας ἔθεσε διὰ τοῦ ἄρθρου του, τοῦ δημοσιευθέντος εἰς τὸ τεύχος Δεκεμβρίου 1970 τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν». Ἐξετάζονται ἅπαντα τὰ προβλήματα καὶ τὸ σκόπιμον τῆς παραιτήσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Συμπέρασμα τῶν συζητήσεων ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις περὶ συνεχίσεως τῶν προσπαθειῶν παρὰ τοῦ ὑφισταμένου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἡ διαβεβαίωσις πρὸς αὐτὸ διὰ τὴν ἐκ μέρους ὄλων συμπάραστασιν εἰς τὸ ἔργον του.

Ἐπὶ αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἀλληλοσυγκρουομένων συναισθημάτων καὶ σκέψεων ἡ ἐτησία Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 7ην Μαρτίου 1971. Ἡ ἀναγινωσκομένη λογοδοσία ἐκθέτει ἐν λεπτομερείᾳ τὰς ἀγόνους προσπαθείας καὶ ἤδη τὴν ἀποτελεμάτως τῶν νομοθετικῶν ἐπιδιώξεων. Αἱ ἐπανειλημμένα συσκέψεις ἐν τῷ Ἐπιμελητηρίῳ καὶ ἡ καλλιέργηθεῖσα ἀντίδρασις κατὰ τοῦ ὑπὸ μελέτην νομοσχεδίου εἶχον ὀδηγήσει εἰς ἀδιέξοδον. Ἀντιθέτως αἱ ἐπιστημονικαὶ δραστηριότητες ἐσημείωσαν συνεχεῖς ἐπιτυχίας καὶ γενικὴν πρόοδον. Ἡ ὑφισταμένη ὁμως ἀπογοήτευσίς διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ θέματα, ἡ δημιουργήσασα τὴν σκέψιν ἀμέσου ἀποχωρήσεως τῆς Διοικήσεως, συνεπείᾳ ἑνὸς νέου γεγονότος, τῆς τελευταίας στιγμῆς, ὑποχρεώνει εἰς ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως ἀνακοινεῖ εἰς τὴν Συνέλευσιν, ὅτι τὴν τελευταίαν στιγμὴν κατὰ τὸ ἔσπερας τῆς 8ης Μαρτίου, ὁ Ἐπιμελητὴς, εἰς ἐπιζητηθεῖσαν παρουσίᾳσιν, ἐγνώρισεν εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον, ὅτι κατόπιν τοῦ εἰς βάρος τοῦ Νομοσχεδίου δημιουργηθέντος θορύβου ὑποχρεοῦται εἰς πληρεστέραν μελέτην αὐτοῦ. Διὰ τὸν ἐν λόγῳ σκοπὸν, κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου Δημοσ. Ἐργῶν καὶ αὐτοῦ (ἀριθ. 20470/6.3.1971), κατήρτισεν ὁμάδα ἐργασίας ἐξ ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν ἐνδιαφερομένων, ἥτοι Ἐπιμελητηρίου Συντονισμοῦ, Ἐπιμελητηρίου Βιομηχανίας, Ἐπιμελητηρίου Δημοσ. Ἐργῶν, Τεχν. Ἐπιμελητηρίου (τμῆμα Μηχανολόγων), Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν καὶ Συλλόγου Χημικῶν Μηχανικῶν. Ταύτην ἀναγινώσκει καὶ γνωρίζει ὅτι ὑπὸ τὰς ἐξελίξεις αὐτάς, τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὑπο-

χρεούται εις ἀναθεώρησιν τῶν μέχρι τῆς 5.3.1971 σκέψεων καὶ ἀποφάσεών του.

Διὰ τῆς λογοδοσίας ἐκτίθενται μετ' ἀπολύτου παρρησίας αἱ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐνέργειαι τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπὶ ὅλων τῶν τομέων τῆς ἀρμοδιότητός του. Ἐπακολουθεῖ συζήτησις μετὰ κύριον ὁμιλητὴν τὸν Ἀλέκον Παπαδημητρίου, ὅστις ἐπαινεῖ τὸ ἔργον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐξηγεῖ τοὺς λόγους τοὺς ἐπιβάλλοντας τὴν εἰς τὴν ἡγεσίαν παραμονὴν του. Ἐπὶ τῆς τοιαύτης ὑποδείξεως ἀποδεικνύεται ὁμοφωνοῦσα ἡ Συνέλευσις. Τέλος, εἰσηγήσει τοῦ Προέδρου τῆς Ἐνώσεως, ἀποφασίζεται καὶ καταρτίζεται παρὰ τῷ Συμβουλίῳ Ἐπιτροπὴ ἐκ στελεχῶν τοῦ κλάδου, μὲ καθήκοντα συμβουλευτικὰ καὶ γενικώτερον τοιαῦτα συμπαραστάσεως. Ἀποφασίζεται ἐπίσης μικρὰ αὐξήσις τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῶν μελῶν.

Τὴν 19ην Μαρτίου εἰς πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν τῆς Ἐνώσεως ἀπονέμεται τὸ βραβεῖον «Ἄποστ. Γ. Τσιμπούκη», εἰς τὸν χημικόν, βοηθὸν τοῦ Ἐργαστηρίου Ὄργαν. Χημικῆς Τεχνολογίας καὶ Χημείας Τροφίμων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Δ. Μπόσκου, διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν καὶ κριθεῖσαν ὡς ἀξίαν τῆς ἀπονομῆς του ἐρευνητικὴν ἐργασίαν. Γνωστοποιεῖται ἐπίσης ἡ μονιμοποίησις τοῦ ἐπάθλου τούτου, τοῦ χρηματοδοτουμένου παρὰ τῆς Α. Ε. ΧΡΩΤΕΧ, καὶ ἡ ἐκ νέου προκήρυξις του διὰ τῆς Ἐνώσεως.

Τὴν 17ην Μαρτίου διαβιβάζονται αἱ ἀπὸ τινος ἐκκρεμοῦσαι παραιτήσεις τῶν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἀντιπροέδρου Ἄδ. Δερλερῆ (22.2.1971) καὶ Γεν. Γραμματέως Γ. Σταματάκη (9.3.1971). Τοῦ πρώτου διὰ προσωπικοὺς λόγους καὶ τοῦ δευτέρου ὡς διαμαρτυρία κατόπιν τῆς ἀποτελεματώσεως τῶν εἰδικῶν κλαδικῶν θεμάτων.

Ἡ πρὸς τοὺς γεωπόνους, ἀντίθεσις, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ ἐλέγχου γεωργικῶν βιομηχανιῶν καὶ ἡ διὰ τοῦ τύπου συζήτησις λαμβάνει δξείαν μορφήν. Ὁ Πρόεδρος Ι. Κανδύλης ἀμύνεται δι' ἄρθρων του δημοσιευομένων εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικὰ» καὶ ἄλλαχού.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν κυκλοφορεῖ, εἰς εἰδικὴν ἔκδοσιν, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐνώσεως Γ. Σταματάκη, τό, βάσει στοιχείων παλαιότερας ἀπογραφῆς, καταρτισθὲν μητρώον τῶν Χημικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὁμὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας, ἀν καὶ τῆς ἐτάχθη δίμηνος προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος της, συνήλθε τὸ πρῶτον μόνις εἰς τὰς 13.5.1971. Αὕτη προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους Δ. Παπανικολάου ἀπετελέσθη ἐκ τῶν Γ. Κατσούλα Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, Γ. Παπαδημητρίου Ὑπουργείου Βιομηχανίας, Β. Τυρογιάννη Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, Α. Θεοδοσοπούλου Τεχν. Ἐπιμελητηρίου, Ι. Κανδύλη Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν καὶ Κ. Μαλάμη Συλλόγου Χημικῶν Μηχανικῶν. Ἐγένοντο πολλαὶ συζητήσεις ἐν τῇ ἐν λόγῳ ἐπιτροπῇ καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα τῶν ἐργασιῶν της ὁμονοῦσα. Τελικῶς ὅμως, τὸ πόρισμά της, καθ' ὅλα σύμφωνον πρὸς τὴν γραμμὴν τῆς Ἐνώσεως, ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν ἄλλων μελῶν ἐκτὸς τῶν Κ. Μαλάμη καὶ Α. Θεοδοσοπούλου. Τοῦ πρώτου μεταβαλόντος,

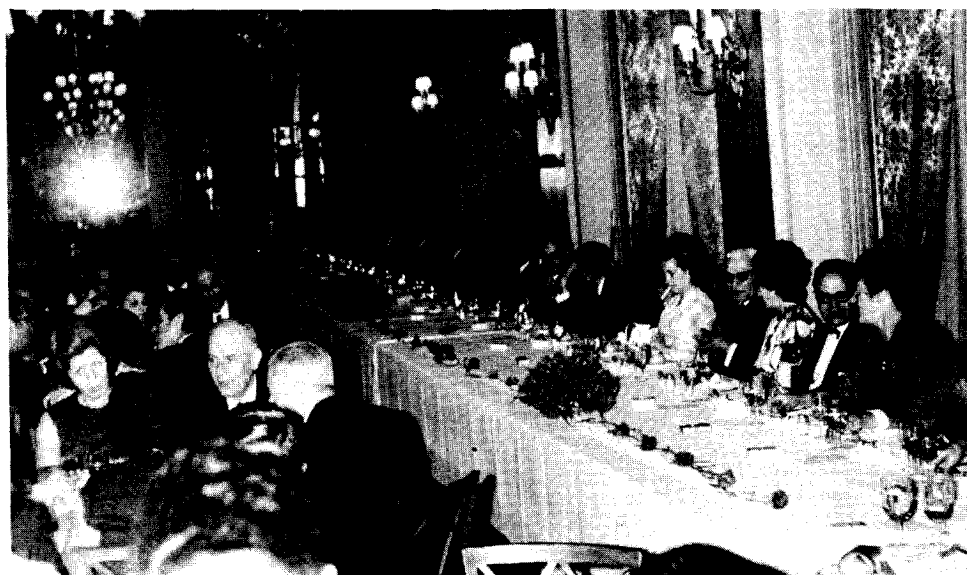
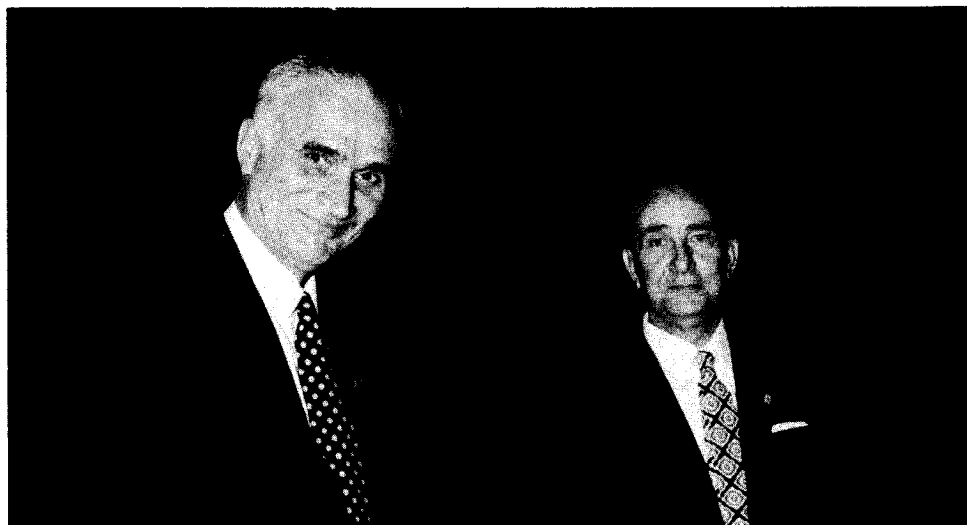
Ἐκ τῆς τρίτης συνάντησιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς FIAC ἐν Μαδρίτη τὸν Ὀκτώβριον 1969. Κατὰ τὴν α' συνεδρίασιν τῆς διασκέψεως τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1969. Ἐξ ἀριστερῶν: Dr Ant. Alamillo, Καθηγ. Dr E. Mor, Dr Ant. del Arco, Dr Izu-Munoz, Dr Gen. Dini, Πασχάλης Μόσχος, Δρ Ἰω. Κανδήλης, Dr Fed. Benzo, Καθηγ. Dr Angel Vian, Ἰω. Μερκάτης.

Ἐκ τῶν χορῶν τῶν Χημικῶν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Μεγάλης Βρετανίας» τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1970.

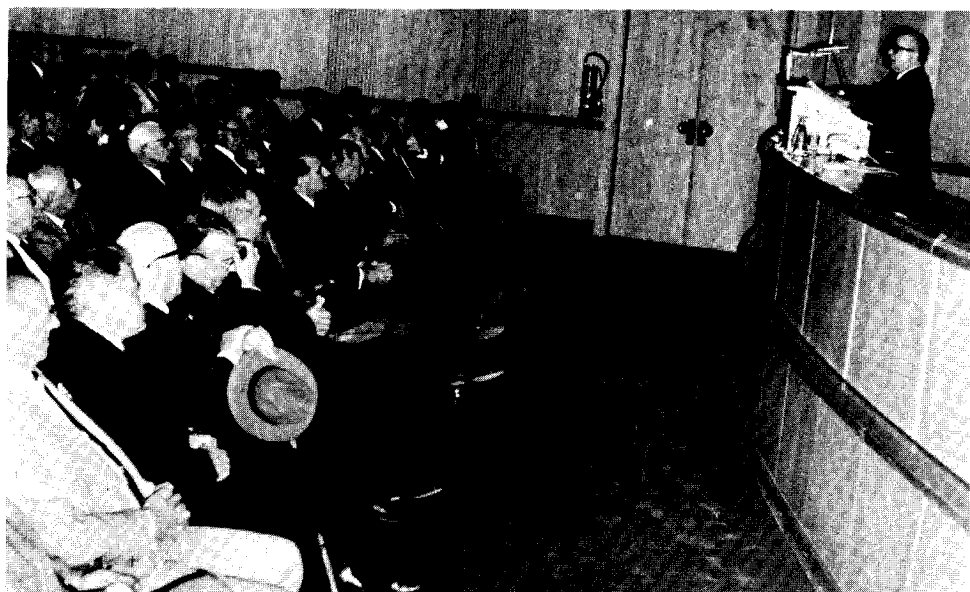
Άπό τό Δ΄ Πανελλ. Χημικόν Συνέδριον. Ἡ ἐναρκτήριος πανηγυρική συνεδρία τῆς 24ης Μαΐου 1970 εἰς τό ἀμφιθέατρον τοῦ Ἰδρύματος Εὐγενίδου. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου Καθηγητής Γ. Βάρβογλης ἐκφωνεῖ τόν πανηγυρικόν.

Οἱ ἐπίσημοι, οἱ κεκλημένοι καί οἱ σύνεδροι παρακολουθοῦντες τοὺς ὁμιλητάς κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίαν τοῦ Δ΄ Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου (24.5.1970).

Οί συμμετασχόντες του Δ' Πανελλ. Χημικού Συνεδρίου ως κεκλημένοι της Ένώσεως, Dr Gen. Dini Πρόεδρος των Χημικών Ίταλίας και Dr Izu-Munoz Πρόεδρος των Χημικών Ίσπανίας.

Άπο τό επίσημον δείπνον του Δ' Πανελλ. Χημικού Συνεδρίου, εις τό Ξενοδοχείον «Μεγάλη Βρετανία» κατά τό έσπέρας τής 27ης Μαΐου 1970.

Από την ομιλία του Προέδρου της Ένώσεως Ίω. Κανδήλη εις τὸ Ἴδρυμα Ευγενίδου, τὴν ἐγκα-
νιάσασαν τὴν μετὰ τοῦ Ἰδρύματος τούτου συνεργασίαν τῆς Ένώσεως (4η Νοεμβρίου 1970).
Κατὰ τὴν τακτικὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ένώσεως τῆς 7ης Μαρτίου 1971. Εἰς τὸ βῆμα
ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Γ. Σταματάκης ἀναγινώσκει τὴν λογοδοσίαν.

κατά την στιγμήν τῆς ὑπογραφῆς γνώμην καὶ ὑποβαλόντος γραπτὴν διαφωνίαν καὶ τοῦ δευτέρου ἀποφυγόντος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κειμένου. Τὸ πόρισμα τοῦτο παρεδόθη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουνίου 1971.

Κατὰ τὰ ἄλλα συνεχίζονται ἀπὸ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους αὐτοῦ αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐνώσεως μετὰ τὰς ὁμιλίαις τῶν δύο σειρῶν, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καὶ εἰς τὸ Ἴδρυμα Εὐγενίδου, καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς τρίτης σειρᾶς, μερίμνη τῆς Ἐπισημονικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης μετὰ τὰς προετοιμασίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου Περιοδικοῦ καὶ μετὰ τὰς συνεργασίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, εἰς κοινὰς συνεδριάσεις μετὰ τῆς παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὀρισθείσης Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς (7.5.1971).

Τὴν 19ην Ἰουλίου συγκαλεῖται ἐκ νέου ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ εἰς κοινήν μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου σύσκεψιν πρὸς ἐνημέρωσίν τῆς ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐξελίξεων τῆς πάντοτε μελετωμένης περὶ χημικῶν νομοθεσίας καὶ τῶν ἄλλων θεμάτων.

Διὰ τῆς κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας ὑπ' ἀριθ. 60487/25.8.1971 συμπληροῦνται αἱ ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου κεναὶ θέσεις ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ τῆς Ἐνώσεως διὰ τῶν Πασχάλη Μόσχου καὶ Γεωργ. Παναγοπούλου. Ἐν συνεχείᾳ τῆς τοιαύτης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, διὰ ψηφοφορίας ἐν τῷ Συμβουλίῳ, ἐκλέγονται διὰ τὰς κενὰς θέσεις αὐτοῦ ὁ Ι. Κατσούλης ὡς Ἀντιπρόεδρος καὶ ὁ Πασχάλης Μόσχος ὡς Γεν. Γραμματεὺς.

Ὁ ἐπελθὼν, λήγοντος τοῦ Αὐγούστου, κυβερνητικὸς ἀνασχηματισμὸς καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ αὐτοῦ δημιουργία τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς ὃ ὑπήχθησαν αἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Ὑπουργ. Βιομηχανίας, μετὰ ἐπακόλουθον τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κ. Κυπραίου, ἐπιφέρει διακοπὴν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἐνώσεως περὶ τὰ ὑπὸ μελέτην νομοθετήματα καὶ ἔναρξιν ἐξ ὑπαρχῆς ἐπαφῶν μετὰ τῶν νέων κυβερνητικῶν παραγόντων. Τὸ πόρισμα τῆς Ὀμάδος Ἐργασίας, διὰ τὸ Νομοσχέδιον περὶ Χημικῶν, τὸ ὑποβλήθην εἰς τὸν Ὑπουργὸν Βιομηχανίας τὴν 29.6.1971 δὲν ἔχει σημειώσει πρόοδον, παρὰ τὰ κατὰ τὸ θέρος δύο σχετικὰ διαβήματα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπιδιώκει ἤδη διὰ παρουσιάσεων τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν του εἰς τοὺς νέους Ὑπουργοὺς ὅπως ἐνημερώσῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἐπιδί- κων θεμάτων τοῦ κλάδου καὶ οὕτως ἐπιτύχῃ τὴν προώθησιν αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο ἐπι- σκέπεται τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας Δ. Τσάκωναν, τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας Γερ. Φραγκᾶτον, τὸν Ὑπουργὸν Κοιν. Ὑπηρεσιῶν Ἀντ. Μπερνάρην, τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐθν. Οἰκονομίας (ἀρμοδιότητος Βιομηχανίας) Ἀντ. Χωριατόπουλον καὶ ἄλλους.

Οὕτως εἰσερχόμεθα εἰς τὸν χειμῶνα ἐνῶ δὲ προχωροῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιστ. Ἐπιτροπῆς, προγραμματίζεται ἡ κατὰ τὴν νέαν περίοδον σειρά τῶν ὁμιλιῶν, μετὰ τὸν ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν Θ. Κουγιουμτζέλην, καὶ συγκαλεῖται εἰς κοινήν

μετά τοῦ Διοικ. Συμβουλίου συνεδρίαν ἢ Συμβουλευτική Ἐπιτροπή τῆς Ἐνώσεως (25.10.1971).

Ἐπίσης ἀπὸ 1.11.1971 λειτουργεῖ σεμινάριον ἡμερησίως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν πρὸς κατατόπισιν τῶν χημικῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν τελειοφοιτῶν τῆς χημείας.

Τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1971, εἰς πανηγυρικὴν συγκέντρωσιν τῆς Ἐνώσεως, ἑορταστικὴν τῆς 150ετηρίδος τῆς Παλιγγενεσίας, ἀπονέμονται τὰ βραβεῖα τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν προκηρυχθεισῶν ἱστορικῶν μελετῶν. Ταῦτα ἐπιδίδει ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν Καθηγητῆς Δ. Τσάκωνας. Οἱ βραβευθέντες εἶναι ὁ Ἐπ. Σηπλιωτόπουλος διὰ τὴν περὶ πυρομαχικῶν μελέτην καὶ ὁ Γ. Λαμψίδης διὰ τὴν περὶ γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ διατροφῆς. Μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου Ι. Κανδήλη, τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἐκφωνεῖ ὁ Ὑφυπουργὸς Δ. Τσάκωνας.

Κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους σημειοῦται ἕν σημαντικὸν γεγονός. Φροντίδι τῆς παρὰ τοῦ Ι. Ζαρνίκου, χημικοῦ μηχανικοῦ, διευθυνομένης Ὑπηρεσίας Ἐπιστημονικῆς Ἐρεῦνης καὶ Ἀναπτύξεως, τῆς πρό τινας ἰδρυθείσης, ἡ Ἐνωσις ἐπιχορηγεῖται παρὰ τοῦ Κράτους, διὰ τὸ ἔτος 1971, μὲ ποσὸν 300.000 δραχμῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ καλυτέρας ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς τῆς. Ἡ τοιαύτη βοήθεια, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὰ οἰκονομικά της μέσα ἀντιμετωπίζουν κρίσιν, τῆς ἐπιτρέπουν ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐπιστημονικὰς τῆς δραστηριότητας. Ἡ Διοίκησις τῆς Ἐνώσεως, συνεπῆς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς ὀργανώσεως, ἀποφασίζει ὅπως τὸ ποσὸν τοῦτο διαθέσῃ ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐπιστημονικοῦ τομέως.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἐνωσις εἶχε καταφύγει ἐπανειλημμένως εἰς τὴν χρηματικὴν βοήθειαν ὀρισμένων φιλικῶς διακειμένων Βιομηχανιῶν ὅπως καὶ εἰς τὸ ἐκ τοῦ χοροῦ ἔσοδον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς μέσων. Ἡδη ἡ κρατικὴ βοήθεια τὴν ἀπαλλάσσει ἐφ' ἑξῆς διαβημάτων μὴ ἀρμοζόντων πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ὄντοτητα ἑνὸς ἡμικρατικοῦ ὡς ἐκείνη Ὀργανισμοῦ.

Εἰς νέος θεσμὸς ἐγκαινιάζεται παρὰ τῆς Ἐνώσεως, τῆς ἐπισκέψεως μεγάλων βιομηχανιῶν, παρὰ τῶν στελεχῶν τῶν μετεχόντων εἰς τὰ Συμβούλιά της, πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν καὶ διεξαγωγὴν χρησίμων συζητήσεων ἐπὶ τεχνολογικῶν θεμάτων. Ἡ πρώτη σχετικὴ ἐπίσκεψις γίνεται τὴν 28ην Δεκεμβρίου 1971 εἰς τὴν ἐν Δραπετσῶν Βιομηχανίαν Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, ὡς τὴν πρώτην καὶ ἀρχαιοτέραν τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν.

